

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ R-1154/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu po sutkinji Mariji Šimičić, u pravnoj stvari Silvana Paliske iz Pule, M. Cappelletti 5, kojega zastupaju punomoćnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Sanja Rojnić i Ronald Kontešić, odvjetnici iz Pule, protiv prvotuženika ULJANIK Brodogradilišta d.d. Pula, Flaciusova 1 i drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula, Flaciusova 1, radi naknade štete, odlučujući o žalbi drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula, protiv presude Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pr-163/15-33 od 12. srpnja 2018. i rješenja Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pr-163/15-41 od 24. rujna 2019., 6. prosinca 2021.,

p r e s u d i o j e:

i

r i j e š i o j e:

I. Odbija se žalba drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pr-163/15-33 od 12. srpnja 2018. u pobijanom dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva tužitelja, kao što se potvrđuje i u pobijanom dijelu pod točkama III. kojim je naloženo drugotuženiku ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula da naknadi tužitelju troškove postupka i u dijelu pod točkom IV. izreke, kojim je odbijen zahtjev tog tuženika sa zahtjevom za naknadom troškova postupka.

II. Utvrđuje se da je drugotuženik ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula odustao od žalbe podnesene protiv rješenja Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pr-163/15-41 od 24. rujna 2019.

III. Odbacuje se žalba drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula podnesena protiv točke II. izreke, presude Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pr-163/15-33 od 12. srpnja 2018., kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženika ULJANIK Brodogradilišta d.d. Pula i koja je podnesena protiv dijela točke IV. izreke, kojim je odbijen zahtjev tog tuženika sa zahtjevom za naknadom troškova postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom naloženo drugotuženiku ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula, da tužitelju isplati iznos od 60.000,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 12. srpnja 2018. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od osam dana (točka I. izreke). Istom presudom odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na prvotuženika ULJANIK Brodogradilište d.d. Pula (točka II. izreke). Odlukama o troškovima postupka sadržanim u istoj presudi naloženo je drugotuženiku ULJANIK Strojogradnja diesel d.d. Pula da tužitelju naknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 8.425,00, u roku od osam dana, dok je s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška tužitelj odbijen (točka III. izreke), s time što su odbijeni tuženici sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u cijelosti (točka IV. izreke).

2. Prvostupanjskim rješenjem utvrđeno je da je u ovom predmetu 16. svibnja 2019. nastupio prekid postupka u odnosu na prvotuženika ULJANIK Brodogradilište d.d., Flaciusova 1, Pula. Istim rješenjem pozivan je stečajni upravitelj Loris Rak iz Rijeke, Vjenceslava Novaka 14, OIB: 81830822007, da preuzme postupak za prvotuženika ULJANIK Brodogradilište d.d. u stečaju Flaciusova 1, Pula, OIB 21764428190 (točka I. izreke). Također je tim rješenjem utvrđeno da je u ovom predmetu 10. svibnja 2019. nastupio prekid postupka u odnosu na drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d., Flaciusova 1, Pula. Nadalje je tim rješenjem pozvan stečajni upravitelj Ana Glavan Dukić iz Rijeke, Brca 18, OIB: 32609326349, da preuzme postupak za drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d., Flaciusova 1, Pula, OIB 35951488983 (točka II. izreke).

3. Protiv navedene presude žali se drugotuženik ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d (u daljnjem tekstu: drugotuženik) pobijajući je u cijelosti, zbog žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14. - u daljnjem tekstu: ZPP), koji se Zakon u ovom slučaju primjenjuje temeljem odredbe članka 117. stavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 70/19.), s prijedlogom da se preinači tako da se odbije u cijelosti tužbeni zahtjev.

4. Protiv prvostupanjskog rješenja žalbu je također, podnio drugotuženik pobijajući ga u dijelu pod točkom II. izreke, zbog žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. točke 1. i 3. ZPP-a, s prijedlogom da se u tom dijelu ukine.

4.1. Podneskom od 25. ožujka 2020., drugotuženik je odustao od podnesene žalbe protiv prvostupanjskog rješenja.

4.2. Kako je drugotuženik odustao od podnesene žalbe prije donošenja odluke drugostupanjskog suda o žalbi, valjalo je donijeti rješenje kojim je utvrđeno da je drugotuženik odustao od žalbe podnesene protiv pobijanog rješenja od 24. rujna 2019.

5. Žalba drugotuženika kojom pobija prvostupanjsku presudu nije osnovana.

6. Prema odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

6.1. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju upućuje drugotuženik jer je izreka pobijane presude jasna i razumljiva te ne proturječi sama sebi ni razlozima presude. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu nejasni ni nerazumljivi, te nema proturječnosti između razloga presude i sadržaja izvedenih dokaza pa se može ispitati zakonitost i pravilnost presude.

6.2. Također, nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 8. ZPP-a, jer je sud ovlašten na temelju te odredbe, a uzimajući u obzir sve okolnosti, prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučiti koje će činjenice uzeti kao dokazane. Tako sud ne čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka ako ocjeni provedene dokaze drugačije nego što smatra žalitelj da bi trebalo i ako izvodi različite činjenične zaključke nego to isti čini.

7. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja radi naknade neimovniske štete koju trpe zbog pogoršanja profesionalne bolesti-azbestoze pluća.

8. Među strankama nije sporna osnova odgovornosti drugotuženika, dok je i dalje sporna visina štete, odnosno je li kod tužitelja došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja uzrokovanog profesionalnom bolesti zbog azbestoze, s obzirom na to da je tužitelju u postupku koji se vodio protiv prednika drugotuženika Uljanik Strojogradnja d.d. Pula, radi naknade nematerijalne štete pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem P-2762/94, odnosno poslovnim brojem P-131/98, pravomoćno dosuđena pripadajuća naknada štete zbog utvrđene profesionalne bolesti azbestoze.

9. Prvostupanjski je sud nakon provedenog postupka utvrdio da tužitelj ima azbestozu i bolest kronične opstrukcije pluća i da su obje te u bolesti u uzročno posljedičnoj vezi s dugogodišnjim izlaganjem tužitelja azbestnoj prašini na radu kod drugo tuženika.

10. Naime, prvostupanjski je sud prihvaćajući nalaz i mišljenje vještaka dr. Gorana Popića, pulmologa, utvrdio da unatoč činjenici, što je tužitelj ranije bio pušač, da je primarni uzrok tzv."okidač" za razvoj bolesti kronične opstrukcije pluća azbestoza, azbestna prašina, a da u prilog tome govori i to što se kod oboljelih od ove bolesti koji su bili pušači, a nisu bili izloženi azbestu stanje može stabilizirati ili barem usporiti propadanje i da ne dolazi do takvog naglog pogoršanja kao što je slučaj kod tužitelja, s time što je vještak na temelju stručnog iskustva naveo da je u većem broju slučajeva osobama izloženim azbestu pored azbestoze postavljena i bolest kronične opstrukcije pluća.

10.1. Iz nalaza i mišljenja istoga vještaka pulmologa proizlazi da je tužitelj nepušač; da kašlje i iskašljava više ujutro i navečer ali i tijekom dana; da svake godine ima razdoblje pogoršanja bolesti kronične opstrukcije pluća i to obično u sklopu infekcija dišnog trakta; da ima probadajuće bolove u prsnom košu na mjestima pleuralnih priraslica i plakova, koje se javljaju kod kašlja i promjene položaja; da je strah kod tužitelja praktički trajno prisutan, i to strah od pogoršanja bolesti, strah od terminalnog ishoda, strah zbog saznanja da je bio izložen azbestnim prašinama; da tužitelj ima azbestozu i bolesti kronične opstrukcije pluća; da strah postoji godinama, dok intolerancija napora također da postoji više od 25 godina, pa kako se radi o bolestima progresivne naravi vještak je zaključio da se pogoršanje stanja kontinuirano nastavlja i nakon 1997. (vrijeme prvog vještačenja).

10.2. Na temelju nalaza i mišljenja istoga vještaka utvrđeno je da kod tužitelja smanjenje životne aktivnosti iznosi 50%, a u odnosu na ranije vještačenje od 25% da i daljnje smanjenje iznosi 25% (ukupno 50%), s time što je vještak kod izrade nalaza i mišljenja uzeo u obzir i razmotrio ostale bolesti tužitelja, dijabetes i bolest srca, ali je smatrao da nijedna od tih bolesti nije bila uzrok ovoj bolesti tužitelja bez obzira na njegove godine života, pa je tako zaključio da je primarni i jedini uzrok koji je cijenio kod smanjenja životne aktivnosti tužitelja upravo bolest vezana uz azbest.

11. S obzirom na navedeno, prvostupanjski je sud smatrao utvrđenim da je tužitelj obolio od navedenih bolesti zbog izlaganja azbestu tijekom rada kod drugotuženika, pri čemu je naveo da je rad s azbestom opasna djelatnost, a da tuženik nije dokazao postojanje činjenica koje bi ga oslobodile odgovornosti u smislu odredbe članka 1063. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. 78/15. i 29/18. - u daljnjem tekstu: ZOO), s time što je i sam drugotuženik učinio nespornim da je tužitelj obolio od azbestoze radeći kod njegovog pravnog prednika Uljanik Strojogradnja d.d. Pula, sada drugotuženika Uljanik Strojogradnja Diesel d.d. Pula, zbog čega je obvezao drugotuženika da tužitelju naknadi pripadajuću štetu, dok je zahtjev u odnosu na prvotuženika odbio.

12. Prvostupanjski je sud pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini pravične novčane naknade po ovoj osnovi imao na umu jačinu i trajanje povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli zbog smanjene životne aktivnost i straha, kao i cilju kojem ta naknada služi, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom, sve sukladno odredbi članka 1100. stavka 2. ZOO-a. Stoga tužitelju je na ime povrede prava osobnosti zbog nastalog pogoršanja zdravstvenog stanja na ime pretrpljenih fizičkih bolova, straha te daljnjeg smanjenja životne aktivnosti od 25% dosudio iznos od 60.000,00 kuna. Pri tome je prvostupanjski sud cijanjeno da tužitelj ima probadajuće

bolove u prsnom košu na mjestima pleuralnih priraslica i plakova koji se javljaju kod kašlja i promjene položaja, da je strah kod njega praktički trajno prisutan i to strah od pogoršanja bolesti, strah od terminalnog ishoda, strah zbog saznanja da je bio izložen azbestnim prašinama te da ga supruga prati i pomaže već kod malih fizičkih opterećenja npr. uspinjanja, kretanja stepenicama, održavanju tjelesne higijene i dr.

12.1. Nadalje je prvostupanjski sud smatrao da nije osnovan prigovor zastare, iz razloga što je predmetna tužba prvostupanjskom sudu podnesena 29. svibnja 2015., a kako iz nalaza i mišljenja vještaka pulmologa dr. Gorana Popića proizlazi da se spirometrijski nalazi kod tužitelja kontinuirano pogoršavaju prema mjerenjima od 2010., 2011., 2012., 2013., 2014., 2015., 2016. i 2017., s time što je vještak pojasnio da je teško odrediti vrijeme tzv. pogoršanja u tom smislu te da se isto nikako ne može vezati uz spirometriju, kao što je pojasnio da se jedno razdoblje i to negdje od 1997. do 2010. spirometrija nije radila, ali je pojasnio, i to da bolest kronične opstrukcije pluća ni tužiteljev liječnik nije prepoznao iako su postojali simptomi iste, pa je prvostupanjski sud mišljenja da ni tužitelj 2011. i 2012., a posebno ne ranije, nije mogao imati saznanja o postojanju navedene bolesti, jer je bolest nadalje progresirala, zbog čega je zaključio da je tužba podnesena u zakonskom roku propisanom člankom 230. ZOO-a.

13. Za navedena činjenična utvrđenja, kao i pravni zaključak prvostupanjski je sud u razlozima presude dao valjane i jasne razloge, a žalbenim navodima drugotuženika nisu dovedena u sumnju.

14. Stoga, neosnovano drugotuženik u žalbi tvrdi da je netočno da se zdravstveno stanje kod tužitelja pogoršalo u odnosu na stanje za koje mu je nadoknađena šteta u pravomoćno okončanom predmetu pod poslovnim brojem P-2762/94 (P-131/98) jer da je u tom postupku utvrđena mogućnost pogoršanja tužiteljevog stanja i da je vještak u ovom sporu kada je kod tužitelja utvrdio daljnje smanjenje životnih aktivnosti od 25% opisao iste tegobe koje su utvrđene i ranije u navedenom pravomoćno okončanom postupku. Naime, prvostupanjski je sud nedvojbeno utvrdio na temelju nalaza i mišljenja vještaka pulmologa da se zdravstveno stanje kod tužitelja nakon 1997. (kada je bilo vrijeme prvog vještačenja), značajno pogoršalo iz razloga što se radi o bolestima progresivne naravi jer ima azbestozu i bolesti kronične opstrukcije pluća koja traje više od 25 godina.

14.1. Kako je prvostupanjski sud također, na temelju nalaza i mišljenja istoga vještaka utvrdio da kod tužitelja smanjenje životne aktivnosti iznosi 50%, a u odnosu na ranije vještačenje od 25%, da daljnje smanjenje iznosi 25% (ukupno 50%), te da je vještak kod izrade nalaza i mišljenja uzeo u obzir i razmotrio ostale bolesti tužitelja, dijabetes i bolest srca, i da nijedna od tih bolesti ne bi bila uzrok bolesti tužitelja bez obzira na njegove godine života, to je pravilno taj sud zaključio da je primarni i jedini uzrok daljnjeg utvrđenog smanjenja životne aktivnosti kod tužitelja od 25% upravo bolest vezana uz azbest, zbog čega neosnovano drugotuženik prigovora ovom utvrđenju.

14.2. Pravilno je prvostupanjski sud otklonio i prigovor zastare, jer iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da tužitelj stalno trpi fizičke bolove i duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti, kao i strah zbog bolesti azbestoze i bolesti kronične opstrukcije pluća jer se radi o bolestima progresivne naravi koja se nastavlja

kontinuirano, dakle, nije završeno liječenje niti se tužiteljevom stanje stabiliziralo, pa je taj sud imajući na umu vrijeme podnošenja tužbe kao i nalaz i mišljenje vještaka pravilno zaključio da predmetna tražbina tužitelja nije zastarjela u smislu odredbi članka 230. ZOO-a, zbog čega neosnovano drugotuženik taj prigovor ponavlja u žalbi.

14.3. Inače, ni ostalim žalbenim navodima drugotuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude u pobijanom dijelu.

15. Odluka o troškovima postupka je zakonita i pravilna jer se temelji na odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 117/98., 75/09., 18/11., 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

16. Žalbu drugotuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. Pula podnesenu protiv točke II. izreke, prvostupanjske presude, kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženika ULJANIK Brodogradilišta d.d. Pula i koja je podnesena protiv dijela točke IV. izreke, kojim je odbijen zahtjev toga tuženika sa zahtjevom za naknadom troškova postupka, valjalo je odbaciti na temelju odredbe članka 358. ZPP-a. Ovo stoga, jer na temelju odredbe članka 348. stavka 1. ZPP-a, protiv presude donesene u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu, a kako prvotuženik ULJANIK Brodogradilišta d.d. Pula, kao stranka nije podnio žalbu protiv prvostupanjske presude u dijelu koji je odnosi na njega, to drugotuženik nije ovlašten na podnošenje žalbe u odnosu na dio prvostupanjske presude koji se odnosi na prvotuženika.

16. S obzirom na to da nisu ostvareni žalbeni razlozi, valjalo je na temelju odredbi članka 349. stavka 2. ZPP-a, članka 358. stavka 1. ZPP-a i članka 368. stavka 1. ZPP-a, odlučiti kao u izreci ove presude i rješenja.

U Splitu 6. prosinca 2021.

Sutkinja:

Marija Šimičić

Broj zapisa: **eb303-165ad**

Kontrolni broj: **0597c-99432-d70ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIJA ŠIMIČIĆ, L=SPLIT, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.